

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 46 (V, KF, DF, CD, KRF, Mogens Andreassen (UP) og Kim Behnke (UP)) stemte for, 51 (S, SF, RV og EL) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 171:

Forslag til folketingsbeslutning om adgang til frit at vælge at få foretaget MR-, CT- eller røntgenundersøgelse på private hospitaler.

Af Jørgen Winther (V), Henriette Kjær (KF) og Birthe Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsat 3/4 2001. Første behandling 7/5 2001. Betænkning 16/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørgen Winther (V):

Der er mange forslag i dag. Derfor vil jeg gøre det kort.

Jeg vil bare sige endnu en gang, at det her drejer sig om mennesket først. Vi har lige haft debatten. Her drejer det sig om, at mennesket, der venter på behandling, kan komme hurtigt til undersøgelse og få den nødvendige undersøgelse og behandling.

Her er det igen Socialdemokratiet, der stemmer nej, fordi ideologien kommer før mennesket, og økonomien kommer før mennesket. Vi siger menneske først, og det gør vi mange gange inden for sundhedsvæsenet.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil gerne bede hr. Jørgen Winther om at bekræfte, at samtlige amter i dette land kan, hvis de ønsker det, indføre en regel om at give fri mulighed for at vælge privathospitaler.

Jeg sagde det også under førstebehandlingen, hvor hr. Jørgen Winther gjorde meget ud af at fortælle, at det var på grund af Socialdemokraterne i Århus Amt, at det ikke var gennemført.

Nu ligger der et svar i forbindelse med udvalgsbehandlingen, som siger, at ingen amter i dette land har indført denne bestemmelse, heller ikke nogen af de amter, hvor der er et klart borgerligt flertal.

Så jeg vil gerne bede hr. Jørgen Winther bekræfte, at man kan gøre det i morgen, hvis man ønsker det.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Det forslag, der her ligger til behandling, er jo et af de mange forslag, som Venstre har stillet her i Folketinget for at skaffe penge fra de offentlige kasser over til de private sygehuse.

Derudover er det åbenbart det menneskesyn, Venstre har her: at de stærke, dem, der er i arbejde, er dem, der kommer først i enhver henseende, men det er lige meget med de gamle, børnene og de unge, som er syge. Næh, det er forskelsbehandling og opbakning til dem, der er stærke og er i arbejde. Det er det, Venstre går ind for her.

Vi ønsker i SF at forbedre det offentlige sygehushvæsen og fastholde det solidariske princip og så selvfølgelig bruge flere offentlige kroner til at forbedre sygehushvæsenet for.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Til fru Lone Møller: Det er jo sådan, at det netop er nødvendigt at lovgive på det her område, når amterne ikke benytter sig af muligheden.

Sagen er jo, at amterne har et problem med økonomien. Venstre har foreslået, at amterne skal have 1,5 mia. kr. mere, og hvis amterne får disse penge, har de jo mulighed for virkelig at tilbyde disse her undersøgelser i større grad.

Det er nødvendigt at lovgive om det her område, således at patienterne får mulighed for at få det enkelte valg. Det, fru Lone Møller lægger op til, er jo, at det er amterne, der kan vælge. For Venstre er det vigtigere, at det er det enkelte menneske, der har mulighed for at vælge i den her situation.

Så til fru Anni Svanholt: Det har ikke noget med stærke patienter at gøre. Det forslag, Venstre har her, er jo, at alle patienter, der har ventet en vis tid, får mulighed for at få undersøgelser på privathospitalet, hvis der er behov derfor. Hvad har det med stærke mennesker at gøre? Det er ikke noget med, at der er nogle, der skal betale. Det er alle, der får det der frie valg efter de 14 dages ventetid.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er der yderligere et par korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er ikke for at trække tiden særlig langt ud, hr. formand. Men det lød næsten som om, at det Venstre efterlyste, ikke var en lovgivning til gavn for patienterne, men en lovgivning til adfærdsregulering af amtsborgmestrene.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Jørgen Winther, og jeg har gjort det tidligere, om vi skal detailregulere alt her i Folketinget, også dér, hvor man har et lokalt selvstyre, og om den skjulte dagsorden reelt er, at vi skal nedlægge amterne.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Til hr. Jørgen Winther: Der er jo et mønster i den række af forslag, som Venstre har fremsat. Det er et rent ideologisk korstog, man fører, under dække af, at alle i dette land skal kunne få behandling når som helst og hvor som helst.

Men det passer ingen steder. Det forslag, der tidligere er stillet, om, at kommunerne skal betale for borgerne, er for dem, der er i arbejde, for dem, der er på en venteliste på grund af sygedagpenge. Det er det, Venstre går ind for, altså forskelsbehandling.

Det er det mønster, der er i det her. Og så er det først og fremmest understøttelse til privathospitalerne. Det er det, det handler om for Venstre.

Kort bemærkning.

Jørgen Winther (V):

Det, vi ønsker, er først og fremmest det frie valg for den enkelte patient. Som situationen er i dag, så siger fru Lone Møller, at det er amterne, der kan vælge, men det, vi ønsker i Venstre, er, at den enkelte patient får mulighed for at vælge.

For eksempel angående den MR-scanning, der er på MØLHOLM – privathospitalet – er det sådan, at der kommer masser af patienter til undersøgelse, fordi ventetiden inden for det offentlige sygehusvæsen er meget, meget lang. Sagen er, at der er lange, lange ventetider inden for det offentlige sygehusvæsen. Og vi ser, hvordan ventetiderne er steget og steget, mens hr. Nyrup Rasmussen har været statsminister.

Det, vi ønsker, er ikke, at de stærke skal have det bedre. Det er, at alle patienter skal have mulighed for det frie valg, hvis de ønsker og har behov for en hurtig behandling.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er jo besynderligt, når man tænker på Socialdemokratiets nye slogan om mennesket først, at man så igen og igen ganske tydeligt i dag kan høre, hvordan det er systemerne, der kommer først. Socialdemokratiet er, nøjagtigt som Socialdemokratiet altid har været, nemlig systemernes parti.

Hvis vi skal se på det med sund fornuft, er en del af vores sundhedsområde jo udliciteret i forvejen til de almenpraktiserende læger og til de privatpraktiserende speciallæger.

Hvad i alverden har Socialdemokratiet imod, at mennesker, som har en lidelse, som skal have en undersøgelse, kan blive henvist til en privatklinik for at få foretaget den nødvendige undersøgelse, så de kan komme videre i deres behandling?

Kan man da ikke komme videre end hele tiden at skulle stå på monopolsynspunktet, på systemernes side i stedet for at tage udgangspunkt i det enkelte menneske? Det praler man ved festlige lejligheder med at man gør, men hver gang det kræver handling, så står man der på barrikaden og råber på, at vi skal bevare de eksisterende systemer.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg fandt ikke noget spørgsmål til hr. Jørgen Winther i den korte bemærkning, og jeg gør opmærksom på, at det var en kort bemærkning til hr. Jørgen Winther.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Jørgen Winther, om han er imod de systemer, som vi har vedtaget i meget bred enighed i dette Folketing, hvor vi har nogle opgaver, som kommunerne tager sig af, vi har nogle andre opgaver, som amterne tager sig af, og så er der nogle statsopgaver.

Mig bekendt har partiet Venstre ikke stillet forslag om at ændre på de systemer, som Socialdemokratiet bliver kaldt betonhoveder for at gå ind for, men lad os høre, om Venstre ønsker at ændre de systemer.

Så vil jeg gerne bede hr. Jørgen Winther om her fra talerstolen at oplyse mig om de der me-

get lange ventelister, der er på røntgenundersøgelser. Ifølge det svar vi har fået fra ministeriet, er der rent faktisk ikke en opgørelse over ventetider på det her område. Det kan godt være, at hr. Jørgen Winther sidder inde med nogle tal, som vi andre ikke kender, som de ikke kender i ministeriet, men så ville det da være rart at høre om dem og måske også få dem dokumenteret; det ville også være rart.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Jørgen Winther, hvorfor vi dag efter dag, forslag efter forslag skal behandle nogle forslag, der er udtryk for, at Venstre i Folketinget har én holdning, og Venstre i amter og kommuner har en anden holdning.

Det var måske mere nyttigt, hvis Venstre blev enig med sig selv, så de dér, hvor de har flertallet lokalt og har muligheden, også benyttede den. Så kunne man tage fat på at indføre nye systemer ad den vej. Brug det lokale selvstyre og bliv enig med det lokale Venstreselvstyre om, hvad der er Venstres politik.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Til fru Lone Møller: Angående ventetider og ventelister kan det godt være, at der er nogle socialdemokrater, der kun har mulighed for at få en viden om det, hvis de har fået en opgørelse fra ministeriet.

Så er vi også nogle, der har et vist kendskab til virkeligheden, har kontakt med patienter, som får at vide, hvor lange ventetiderne er. Og jeg vil sige, at man kan læse i mange bøger, at ventetiderne på CT-scanning, MR-scanning osv. af patienterne opleves som utrolig lange, hvor de ofte er på 2 og 3 måneder. Hvis den socialdemokratiske ordfører ikke er vidende om det, vil jeg sige, at det er et lavpunkt, som næsten er uacceptabelt.

Så: Har man ikke nogen rigtig opgørelse over det, skal man altså vente på en opgørelse over ventelister, og det synes jeg egentlig også er lidt tankevækkende.

Jeg kan sige, at det vil være en rigtig god idé, hvis nogle socialdemokrater besøgte Privathospitalet MØLHOLM, men det er nok svært for dem at få lov til det, at få mulighed for at gå derind. Det er kun, når man selv er patient og har behov for behandling, at der er nogle socialde-

mokrater, også her i Folketinget, der vælger behandling på privathospitaler. Deri er der jo en forskel.

Vi har denne holdning: mennesket før amterne, mennesket før systemerne, lad patienterne få det frie valg. Det er nok det, der bliver et ret stort tema i den næste valgkamp, at patienter får det frie valg, både angående det her og også angående, hvordan barselorloven skal være og mange andre områder. Vi glæder os til valgkampen, når den kommer.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg undrer mig lidt. Mon man ikke taler sammen i Venstre? Taler hr. Jørgen Winther ikke med næstformanden i Venstre? Næstformanden i Venstre, som også er amtsborgmester i Frederiksborg Amt, har jo de her forhold tæt inde på livet, mon ikke hr. Jørgen Winther kunne rette henvendelse til amtsborgmesteren dér? Der er i hvert fald et flertal, som har mulighed for at gøre noget ved de her ventelister, hvis der er nogle problemer.

Men man taler måske ikke sammen, og så er det nemmere at fremsætte forslag. Det må være rette vedkommende og rette ansvarlige, der skal gøre noget her. Altså klar tale til dem.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg fik ikke rigtig noget svar fra hr. Jørgen Winther, om hr. Jørgen Winther respekterer amternes berettigelse og amternes opgaver. Det er da lidt interessant.

Jeg fik til gengæld et langt foredrag om, at jeg ikke vidste, hvordan virkelighedens verden ser ud. Nu bor jeg i et amt, hvor der er et borgerligt flertal, hvor man så nemt som at knipse med fingrene kunne indføre, at der var frit valg til privathospitaler i morgen, hvis det var det, man ønskede. Så jeg ved godt, hvad der foregår i den virkelige verden.

Men jeg vil lige spørge hr. Jørgen Winther, om jeg kunne få et svar på, om han mener, at vi skal droppe amterne, for det lyder faktisk sådan.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Lars Løkke Rasmussen for en kort bemærkning til hr. Jørgen Winther. Jeg har sikret mig det.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg vil bare spørge hr. Jørgen Winther, om han ikke kan bekræfte, at vi tit taler sammen, og at vi også i de samtaler bl.a. har talt om det arbejde, der er i gang i Frederiksborg Amt om i den nye sundhedsplan at indføre borgergarantier, der betyder, hvis det implementeres og vedtages i amtsrådet, at hvis amtsrådet ikke lever op til nogle minimumsstandarder på ventetider, så har patienterne mulighed for at vælge det offentlige sygehusvæsen fra.

Jeg vil også godt spørge hr. Winther, om hr. Winther kan bekræfte, at det beslutningsforslag, der er til diskussion her i dag, skal ses i sammenhæng med Venstres øvrige sundhedspolitik, hvori bl.a. indgår, at amterne skal tilføres 1,5 mia. kr., og at en række af de begrænsninger, der er på opgaveløsningen i de danske amter, liberaliseres, således at man netop i amterne inden for grænserne af udvidet lokalt selvstyre får en mere optimal mulighed for at løse disse opgaver.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Jeg vil gerne besvare hr. Lars Løkke Rasmussens udmærkede spørgsmål. (*Munterhed*).

For det første kan jeg bekræfte, at vi meget ofte taler sammen, når vi begge to er til gruppe-møder, og det er vi meget ofte. Dernæst kan jeg bekræfte, at man i Frederiksborg Amt arbejder med borgergarantier, hvor målet er, at patienterne kan få det frie valg. Og jeg kan også bekræfte, at der er en meget stor sammenhæng i hele Venstres sundhedspolitik, som kan siges med ét ord, nemlig mennesket først og det frie valg. Det var godt nok fem ord, men altså, det er det, Venstre går efter.

Sagen er, at Socialdemokraterne hele tiden siger: Mennesket først, mennesket først. Her i salen trykker Venstre på de grønne knapper, når det drejer sig om mennesket først, og fru Lone Møller trykker på den røde knap.

I øvrigt er det da bekymrende for mig at vide, at fru Lone Møller ikke aner, at der eksisterer lange ventetider på MR- og CT-scanning. Prøv da at få lidt kontakt med sygehusvæsenet i de forskellige amter i Danmark, ring til nogle patienter og hør, hvor lang tid de venter!

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det fru Henriette Kjær som ordfører. Og jeg vil prøve, om jeg kan afslutte forhandlingen af dette forslag inden frokost, men lad os nu se.

Henriette Kjær (KF):

Jeg respekterer egentlig Socialdemokratiets argumenter for at stemme imod det her forslag. Jeg synes, det er acceptabelt, at man vil respektere det lokale selvstyre.

Jeg må så bare sige, at lige præcis i den her sag synes jeg, at spørgsmålet er så livsvigtigt. Det drejer sig jo om kvinder med brystkræft, kvinder, der har mærket en knude, som er bange for, hvad den udvikler sig til, og så får de at vide, at de kan vente 6 uger, på trods af at vi har en garanti. Det er uacceptabelt, men o.k., det er så argumentet fra Socialdemokratiet.

Det, der er værre og beskæmmende, er SF's argument om, at det her er et forslag om, at offentlige midler skal rulle over i private kasser. Hvor er det dog en menneskefjendsk argumentation, fru Anni Svanholt giver udtryk for.

Vi skriver i beslutningsforslaget, at amterne har 14 dage til at leve op til deres forpligtelse, nemlig at sikre, at patienterne kan blive scannet, kan blive røntgengraferet. Derefter gælder det frie valg,

Det offentlige har altså mulighed for at løse sine egne opgaver, har mulighed for at tilrettelægge dem, kan beholde pengene i det offentlige system. Først derefter må vi sige, at nu er der ikke anstændighed i det her længere, nu må det frie valg gælde. Der er private steder, hvor man kan blive scannet og røntgengraferet, lad dog de mennesker komme til dér.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Vi er i SF på alle måder optaget af at sørge for, at ventelisterne bliver afkortet, og at folk kommer i behandling, også til MR-scanning osv., men vi mener altså, at de offentlige kroner skal bruges til at gøre en ekstra indsats i det offentlige system. Det har man faktisk også bedre mulighed for, i og med at man har mere apparatur til rådighed. Det kan måske oven i købet også lade sig gøre at få folk til at arbejde længere tid, tage overarbejde osv. Det er vi meget optaget af. Det er det, vi skal gøre; det er klart.

Der er i det her forslag, åbenbart også fra De Konservative, et ønske om at trække penge og personale fra det offentlige sygehusvæsen over i det private. Og det indebærer så, at de, der ikke

har forsikringer eller kan komme ind under denne her ordning, altså bare skal vente i længere tid. Det er konsekvensen, fordi der i det offentlige sygehusvæsen er den situation, at der på områder mangler personale.

Vi skal gøre det bedre dér gennem omlægning af arbejds gange og sørge for, at de ventetider bliver nedbragt.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Nu var det jo ikke rigtig noget spørgsmål, det var et forsvar for SF's forfejlede politik, men jeg bliver nødt til at sige, at det her har ikke noget at gøre med, at det er for de velstillede, der skal have penge med. Vi siger jo netop, at hvis det offentlige ikke kan leve op til sine opgaver, så skal de have lov til at blive behandlet privat, hvor det er det offentlige, der betaler.

Det bliver vi nødt til at gøre i en overgangsperiode, indtil det offentlige har fået opbygget en ordentlig kapacitet. Vi kan ikke lade syge mennesker være spydspids, vi kan ikke lade syge mennesker gå rundt og ikke kunne blive behandlet på grund af nogle ideologiske holdninger. Det er uholdbart.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg vil gerne spørge fru Henriette Kjær, om der kommer mere personale til rådighed i forhold til hele området, ved at man nu laver denne her ordning. Kommer der med de her ordninger mere personale, sådan at man også kan gøre en større indsats i det offentlige sygehusvæsen?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Der kommer mere personale i det offentlige, hvis det offentlige begynder at uddanne nogle mennesker og efteruddanne dem, der er der allerede.

Der kommer ikke mindre personale i det offentlige ved det her forslag. Det, der foregår allerede nu på privatklinikker og andre steder, er, at de har personale i forvejen, og de rekrutterer bl.a. personale fra det offentlige. Men det er folk, der arbejder ekstra, fordi overenskomsterne er indrettet på en sådan måde, at der er meget frihed. Jeg synes sådan set, det er ganske udmærket, at de bruger deres fritid på private hospitaler. Det er i hvert fald bedre, end de tager til Norge og Sverige og arbejder dér, når de har fri.

Birthe Skaarup (DF):

Det er naturligtvis for at skabe flow i systemet, at vi har fremsat det her forslag. Naturligtvis er det for patienternes skyld, at forslaget forhåbentlig bliver vedtaget. Det har vi da lov at håbe på.

Det skal være sådan, at når jeg som patient vil have en undersøgelse, så ved jeg – det vil give mig tryghed og befolkningen tryghed – at inden for 14 dage kan jeg blive undersøgt på et hospital og få en røntgenundersøgelse, en MR- eller en CT-scanning.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at vi som sundhedsordførere får mange breve fra folk. Også nu her i går indløb der et brev fra en, der havde været på hospital i Hammelburg, og hun skriver: Ja, den største af mine metastaser er nu reduceret fra 4,8 til 3 og sådan fremdeles. En gang regional kemokur i lungerne må siges at være effektiv. Et helt år med chok og progression. Jeg troede aldrig, at jeg skulle opleve den følelse igen af bare lidt håb. Det er bare dejligt.

Nu må jeg så håbe, at regeringen kan indse, at det er nødvendigt med flere penge til systemet. Jeg håber ikke, at jeg og min mand skal gå fra hus og hjem, inden jeg er færdigbehandlet. Man må jo håbe, at regeringen fatter, at det hjælper hos doktor Müller.

Og hvorfor skal vi tage til udlandet for at få den behandling, selv om overlægerne på hospitalerne udmærket kan se, at der er noget i vejen? Jeg kunne have sparet sygehuse, skriver vedkommende, for 14 kemokure fra juni år 2000.

Og det kan jeg ikke lade være med at tænke på: Hvis der var lidt mere effektivitet i det her sygehusvæsen, så ville vi ikke se så mange menneskeskæbner, som vi som sundhedsordførere får korrespondance fra.

Endnu en gang vil jeg opfordre til, at man slutter op om det her beslutningsforslag. Det er nødvendigt for patienterne i Danmark som helhed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 46 (V, KF, DF, KRF, Mogens Andreasen (UP) og Kim Behnke (UP)) stemte for, 56 (S, SF, CD, RV og EL) imod.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Jeg skal her udsætte mødet til kl. 13.00, hvor vi først går til punkt 32: Spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 12.03

Mødet genoptaget kl. 13.00

Man gik først til dagsordenens punkt 32, som var:

32) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Spm. nr. S 2847

1) Til økonomiministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren tage afstand fra Kommissionens angreb på veto retten på skatteområdet, og er ministeren enig i, at det egentlige formål med Nicetraktatens bestemmelse om »forstærket samarbejde« er at underminere veto retten?»

Skriftlig begrundelse

Ifølge Jyllands-Posten den 23. maj 2001 vil Kommissionen nu opfordre en kreds af EU-lande til at gå foran i kampen for at harmonisere skattepolitikken i EU-landene.

Kommissionen vil opfordre en række EU-lande til at gøre brug af den nye bestemmelse i Nicetraktaten om »forstærket samarbejde« for at gøre en ende på veto retten, som de enkelte lande har i forhold til skattepolitikken på skatteområdet i EU. Ifølge Jyllands-Posten vil EU-kommissær Frits Bolkestein, som skatte- og afgiftsområdet hører under, ikke længere finde sig i, at alle forsøg på harmonisering af skatter og afgifter kan blokeres af enkelte lande i EU, fordi disse forslag kræver enstemmighed i Rådet for at kunne vedtages. Kommisæreren lægger ikke skjul på, at et af de overordnede formål med denne harmonisering er at få sænket det samlede skattetryk i EU af hensyn til EU's globale konkurrenceevne.

En af begrundelserne for at f.eks. Frankrig, Tyskland og Italien støttede bestræbelserne for

at få gjort det lettere for en gruppe lande at gå videre i et »forstærket samarbejde« var, at det ville styrke EU-integrationen og være med til at drive Unionen videre i et tæt og forpligtende samarbejde. Akkurat som den belgiske formand for eurogruppen har udtalt, at det var vigtigt for landene i eurogruppen at tage fat på en egentlig harmonisering af landenes lovgivning i forhold til skatte- og afgiftsområdet m.v.

Så når Kommissionen med kommissær Frits Bolkestein i spidsen nu direkte opfordrer en kreds af EU-lande til at gå i spidsen med et »forstærket samarbejde« for at lægge pres på de andre lande med hensyn til en egentlig harmonisering på skatte- og afgiftsområdet, så kan det vist ikke siges tydeligere, at formålet med dette »forstærkede samarbejde« er at underminere og på sigt fjerne veto retten på de områder, hvor der endnu kræves enstemmighed i Rådets afgørelser.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter det udspil, som Europa-Kommissionen er kommet med på skatteområdet, en plan, som går ud på at tvinge skatterne nedad og dermed i virkeligheden underminere grundlaget for velfærdssamfundet i hvert fald her i Danmark, så står det jo klart, at regeringen skød sig selv i foden i Nice, da den gik med til de nye regler om forstærket samarbejde i Nicetraktaten.

Man kan ganske vist nå at fortryde inden på fredag, hvor Folketinget jo skal tredjebehandle lovforslaget om Nice. Men jeg synes, at vi er kommet i en meget alvorlig situation. De nyliberalistiske hensigter, Kommissionen har, vil jo ramme Danmark hårdt på forskellige punkter, hvor vi bliver truet med retssager.

Derfor mener jeg, tiden er inde til, at vi nu drøfter her i Folketinget, hvordan Danmark kan indlede en modoffensiv imod den højreorienterede skattepolitik, som EU er slået ind på, sandsynligvis stærkt inspireret af præsident Bush.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Tak for spørgsmålet. Det giver mig jo en chance til endnu en gang at forklare også hr. Keld Albrechtsen, at der ikke i EU kan gennemtvinges regler på skatteområdet imod et lands ønske.

Danmark kan ikke tvinges til at indføre et bestemt system imod vores egen stemmeafgivning. Der kræves enstemmighed på det område, og det gør der også efter Nicetraktaten.

Kommissionen har i sin meddelelse givet udtryk for, at den finder, at det i visse skattespørgs-

mål ville være en fordel med flertalsafgørelser. Det er ikke kommet igennem i Nicetraktaten. Regeringen har jo også været åben over for flertalsafgørelser på visse områder inden for især miljøafgiftsområdet.

I forbindelse med forstærket samarbejde så kan forstærket samarbejde heller ikke tvinge Danmark til at indføre bestemte skatteregler.

Regeringen er part i Nicetraktaten, det er fuldstændig korrekt. Et forstærket samarbejde og den danske holdning i den sammenhæng fik jo en særlig baggrund i nej til Danmarks deltagelse i euroen, i øvrigt stærkt bakket op af hr. Keld Albrechtsen, fordi euroen jo i sig selv er udtryk for en slags forstærket samarbejde.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må jo sige, at jeg synes, at ministerens svar afspejler en vis mangel på erkendelse af den alvor, situationen faktisk kræver.

Men jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at Europa-Kommissionen har givet et klart signal om, at man vil gå til angreb om nødvendigt ved EF-Domstolen, dels på vores pensionsafkastregler og dels på vores afgift på brugte biler.

Det er der, man vil begynde. Så har man i Kommissionen en plan om momsharmonisering. Man vil have indsnævret det spænd, der i dag er mellem 15 pct. i det laveste land og 25 pct. i Danmark og Sverige. Alt sammen er det noget, der vil underminere den danske statskasse.

Jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at det faktisk er sådan, at Kommissionen har tænkt sig at bruge to redskaber til at prygle Danmark med. Det ene redskab er EF-Domstolen, og det andet redskab er det forstærkede samarbejde, som ligger i Nicetraktaten, som jo betyder, at et genstridigt land kan sættes uden for døren. For i stedet for at stemme sig igennem ved en flertalsafgørelse, som ministeren korrekt siger, at man ikke kan, jamen så kan man bare bortvise Danmark, og så kan de andre vedtage det selv.

Det er da helt håbløst, at den danske regering frivilligt underskriver en traktat, der indfører en sådan metode til at sætte den danske økonomiminister uden for døren.

Jeg vil godt spørge: Hvordan kan økonomiministeren overhovedet drømme om at stemme for en sådan bestemmelse?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg har for at starte med den sidste del af spørgsmålet taget konsekvensen af, at der er et dansk

nej til euroen – for at sige det lige ud. Det er meget, meget vanskeligt for Danmark og en dansk regering at være imod forstærket samarbejde, når vi samtidig siger, at vi ikke er med i euroen. For den konstruktion, euroen giver i EU, er en nøjagtig parallel til forstærket samarbejde. 12 lande ud af 15 er med i et særligt samarbejde, hvor 3 andre er udenfor af fri vilje.

Forstærket samarbejde er jo muligt, hvis man kan blive enig om det, og hvis man i øvrigt overholder Traktatens regler, og hvis det er sidste udvej. Og ingen lande kan udelukkes fra at deltage i forstærket samarbejde.

Så den beskrivelse, hr. Keld Albrechtsen nævner, er ikke en helt korrekt beskrivelse.

Jeg kunne for at være specifik gå ind for forstærket samarbejde på et område som miljøafgifter, energifgifter og CO₂-afgifter, f.eks. mellem otte lande. Det synes jeg ville være en god idé. Men der er masser af andre områder, hvor det er fuldstændig umuligt at have forstærket samarbejde på skatteområdet. Så så unuanceret er det heller ikke, selv om hr. Keld Albrechtsen giver udtryk for det.

Når Kommissionen på pensionsbeskatningsområdet har lavet en åbningskrivelse imod Danmark i 1991, er det udtryk for, at der er et indre marked-problem. Det drøfter vi med Kommissionen. Men der er lang vej fra en åbningskrivelse i 1991 og til en sag ved domstolene.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg simpelt hen ikke synes, at ministeren tager problemet alvorligt.

Så snakker ministeren om euroen, som ikke har noget med den her sag at gøre, for det her drejer sig om skattepolitikken og det indre marked. Og det er fuldstændig korrekt, at Danmark i 1993 gav de andre lande lov til at lave deres euro, hvis de ville.

Men vi har ikke tilsluttet os. Det gør vi i hvert fald ikke før på fredag. Hvis regeringen fastholder sit ja til Nicetraktaten, så har vi ikke givet de andre lande lov til at sætte vetoretten ud af kraft på skatteområdet ved at lave dette forstærkede samarbejde.

Så det er altså noget, der stadig væk ikke er afgjort. Det kan jo også være, at den irske befolkning ved folkeafstemningen stemmer det ned, og så får vi hjælp den vej fra.

Men jeg vil godt spørge ministeren: Hvad vil den danske regering gøre for at bremse de planer om momsharmonisering, angreb på brugt-bilafgiften og angreb på vores pensionsafkastbe-

skatning, som Kommissionen har planlagt imod os? Det må da være ministerens ansvar at tage passende skridt, når vores skattesystem bliver truet.

Frank Dahlgaard (UP):

Hvis jeg hørte ministerens første svar til hr. Keld Albrechtsen rigtigt, så var det en understregning af, at det ikke er EU, der bestemmer dansk skat-
telovgivning, og at vi ikke skal harmoniseres på nogen måde, andet end det vi selv vil.

Jeg vil bede ministeren bekræfte, at der ikke er tale om, at vetoet for Danmarks vedkom-
mende falder væk, sådan at vi kan blive tromlet ned, og så man fra Bruxelles kan lave skattereg-
ler, der også skal gælde i Danmark.

Sådan hørte jeg det, og hvis jeg hørte det rig-
tigt, mener jeg, at ministerens oprindelige svar
var tilfredsstillende.

Men så vil jeg som den anden ting spørge mi-
nisteren: Er det ikke er rigtigt, at i hvert fald mi-
nisterens argumentation før folkeafstemningen
sidste år gik på, at det der med den fælles mønt
og euroen intet havde med skattepolitik at gøre,
sådan at man sagtens kan være medlem af euro-
en uden at skulle harmonisere og ensrette skat-
tepolitikken? Jeg mener ikke, at det er en rigtig
argumentation, men sådan sagde ministeren
dengang. Er det ikke korrekt?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Først til hr. Keld Albrechtsen: Når der rejses en
sag som pensionsafkastbeskatningen med åb-
ningsskrivelsen fra 1991, så er der jo en procedu-
re, hvor man er i drøftelse med Kommissionen.
Den fase er vi i lige nu. Sagen har ligget stille i
mange år. Vi er nu i den fase.

Kommissionen har mulighed for at rejse en
sag ved Domstolen, hvis man kan begrunde den
i det indre marked. Det accepterer vi jo. Vi har jo
sagt ja til alle de traktater, og det er en mulighed,
hvis man i Kommissionen mener, at Danmark
bryder en regel. Der har været retssager om det
her også ved EF-Domstolen, som har trukket i
den rigtige retning set ud fra danske synspunk-
ter. Lad os nu se, hvad der sker på det område.

Vi tackler den slags ting på demokratisk vis
ved at diskutere og argumentere og gå ind i en
proces, i det her tilfælde med Kommissionen og
om nødvendigt også med Ministerrådet.

Det forstærkede samarbejde sætter ikke veto-
retten ud af kraft. Det er forkert. Hvis man fore-
stillede sig, at otte lande – det er minimum det
antal lande, der skal til – vedtaget et eller andet

på skatteområdet, som Danmark er uenig i, så
omfatter det, de har vedtaget, ikke Danmark. Vi
kan ikke via det nævnte forstærkede samarbejde
pålægges en bestemt skattepolitik, som vi skal
gennemføre i Folketinget.

Til hr. Frank Dahlgaard vil jeg sige: Den første
del af spørgsmålet har jeg vist bekræftet igen. Til
den anden del af spørgsmålet om, hvad jeg sag-
de under eurokampagnen, kan jeg sige: Det er
korrekt, at eurodeltagelsen i sig selv efter min
opfattelse ikke har noget med skattepolitikken
at gøre. Jeg er enig i, hvad jeg har sagt tidligere.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at hvis
der bliver lavet en momsharmonisering eller an-
dre skatteharmoniseringer ved hjælp af det
nævnte forstærkede samarbejde, hvor Danmark
ikke er med, så vil vi jo få den næste debat, som
bliver, at ministeren kommer og siger, at nu skal
vi være med i det samarbejde. Det ved vi jo
godt. Er der nogen grund til at lege kispus med
det? Ja, vi ved godt, hvordan det går. Hvis de
andre laver noget, kommer ministeren og siger,
at nu skal vi være med.

Derfor er det jo ikke reelt, når ministeren si-
ger, at det ikke fjerner vetoet for Danmark.
Det gør det jo i praksis.

Når det samtidig er sådan, at man ydermere
truer os med retssager ved EF-Domstolen – og
jeg lagde mærke til, at ministeren ikke forholdt
sig til spørgsmålet om vores brugtbilafgift – bør
Danmark så i det mindste ikke sige til Kommis-
sionen, at vi i hvert fald ikke vil underskrive den
Nicetraktat, før vi har fået garanti for vores skat-
teregler, og før de har afstået fra de retssager?
Det synes jeg er et meget beskedent krav fra
dansk side, og det kan vi jo bare meddele dem.
Der er jo god tid. Der er jo ikke noget, der haster
med den Nicetraktat.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Nu har jeg deltaget i temmelig mange minister-
rådsmøder efterhånden, og jeg kan ikke erindre
et ministerrådsmøde – og det er jo dér, beslut-
ningerne træffes, vil jeg gerne understrege –
hvor der har været tale om, at der er enighed el-
ler ønske om at harmonisere moms systemet for-
stået på den måde, at vi skal have ens moms.
Det er der faktisk ikke.

Det, der drøftes, er minimumsbestemmelser.
Så har Kommissionen ønsket, at vi også forplig-
ter os til ikke at hæve momsens over de 25 pct.
Det har vi stillet os meget tvivlende over for.

Men vi har ingen planer om fra dansk side at hæve momsén over 25 pct., det vil jeg gerne understrege. Men det er den type diskussion, der er, og ikke en harmonisering.

Så vil jeg sige, at grænsehandelsproblemstillingen jo er velkendt i Danmark. Vi har i vores skattepolitik gennem årene gjort gældende, at Danmark ud fra et grænsehandelsproblem ville følge benzinpriserne, underforstået og måske også sagt direkte, i Tyskland. Det er ikke kommet af det nævnte forstærkede samarbejde.

Det er jo klart, at vi som et åbent land mange gange er under et internationalt skattekonkurrencepres. Det må vi forholde os til. Men det er altså ikke noget, der er affødt af forstærket samarbejde. Og man kan ikke via det nævnte forstærkede samarbejde tvinge et skattesystem igennem i Danmark.

Keld Albrechtsen (EL):

Det, ministeren siger, vil have lidt mere troværdighed, hvis hun kan garantere, at Danmark, hvis der kommer et forstærket samarbejde på skatteområdet inden for sådanne ting som pensionsafkast, brugtbilafgift og momsharmonisering, så ikke er med, og at ministeren ikke efterfølgende kommer og siger, at vi skal være med i sådan et forstærket samarbejde.

Kan ministeren afgive en sådan garanti? For hvis ministeren ikke kan afgive en sådan garanti, så mener jeg ikke, at det, ministeren siger om, at veto retten er intakt, er troværdigt. Så er veto retten reelt undermineret, for så ved vi godt, hvad det er for en glidebane, vi har med at gøre. Så laver de andre et forstærket samarbejde, hvor Danmark ikke er med, og så kommer ministeren og siger: Vi bliver nødt til at være med, vi skal sidde med ved bordet, vi skal have indflydelse, så Danmark skal med i det forstærkede samarbejde.

Men kan ministeren give en garanti for, at det vil hun ikke komme efterfølgende og forsøge at få Danmark med ind i?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Nej, og det er slet ikke det, mine svar går ud på. Jeg vil da ikke på forhånd forpligte en dansk regering til at sige nej til et forstærket samarbejde. Vi har ønsket det for at få fremdrift f.eks. på miljøafgiftsområdet og energiafgiftsområdet. Hvis nu otte nordeuropæiske lande kunne lave et regionalt samarbejde om nogle energiafgifter, skulle Danmark så af principielle grunde holde

sig uden for det samarbejde? Det synes jeg ville være uklogt.

Der kan være andre eksempler, hvor jeg vil sige, at det vil Danmark ikke være med til eller indgå et forstærket samarbejde om. Nu er der en mulighed i traktaten for et forstærket samarbejde. Jeg mener ikke, at Danmark på forhånd skal afskære sig muligheden for at tage konkret stilling fra sag til sag, hvis der rejses et forslag om et forstærket samarbejde på et område.

Men det fratager ikke Danmark veto retten, hverken at være med i et forstærket samarbejde eller holde sig uden for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2854

2) Til økonomiministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Er den nye italienske regerings politik med skattnedsættelser og nye offentlige udgifter til infrastrukturprojekter en trussel for euroen?«

Skriftlig begrundelse

Dagbladet Børsen skriver den 23. maj 2001, at: »Euroen truet af Berlusconi's skattesænkning« (side 26). Artiklen påpeger, at den nyvalgte italienske leder Berlusconi i sin valgkamp har lovet, at han vil sænke skatterne med 250 mia. kr., og at en så stor indtægtsnedgang for den italienske stat kan bringe hele eurostabiliteten i fare. Da Berlusconi samtidig har lovet iværksættelse af nye store infrastrukturprojekter, er der udsigt til et stort og voksende underskud på de italienske statsfinanser, hvilket vil være i strid med euroreglerne.

Frank Dahlgaard (UP):

Baggrunden for spørgsmålet er jo, at der er kommet et regeringsskifte i Italien, som er en af de allerstørste økonomier i euroområdet med en statsminister, Berlusconi, som i valgkampen har givet løfter om at sænke skatterne svarende til 250 mia. kr. og samtidig øge udgifterne til infrastruktur, veje og jernbaner, med et stort beløb. Det giver jo selvsagt underskud eller større underskud på de italienske statsfinanser, og spørgsmålet er: Truer det ikke hele stabiliteten i eurosamarbejdet, når ét land bryder de fælles regler?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Mig bekendt er der ikke kommet konkrete tilkendegivelser fra Berlusconi om, at en kommende italiensk regering ikke vil overholde spillereglerne i samarbejdet om den økonomiske politik i EU. Det er jeg ikke bekendt med. Jeg er bekendt med de tal, som hr. Frank Dahlgaard nævner fra den italienske valgkamp.

Derfor er det selvfølgelig også interessant, hvad det er for en politik, den nye italienske regering vil føre. Den proces, der foregår nu med regeringsdannelse osv. i Italien, må man jo afvente, inden man tager stilling til den type spørgsmål.

Endelig er det vigtigt for mig også at bruge denne her lejlighed til at minde om, at både i Den Økonomiske og Monetære Union og i eurosamarbejdet er det det enkelte land, der har ansvaret for finanspolitikken. Men det er jo klart, at den samlede økonomiske politik inden for euroområdet og EU-området er, at man overholder spillereglerne. Spillereglerne består af de bestemmelser, der er i Traktaten, og af det, der er formuleret i stabilitetsobjektspakken.

Jeg har intet grundlag for i dag at sige, at en ny italiensk regering ikke vil overholde spillereglerne.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak for svaret.

For det første: Kan ministeren oplyse, hvad Italiens offentlige gæld i procent af BNP er i dag? Den er mig bekendt over 100 pct. og allerede over den grænse, der tillades i eurosystemet. Og hvad er underskuddet på de offentlige finanser i Italien? Ligger det ikke på to komma et eller andet procent og kan hurtigt komme op over de tre procent, som er grænsen?

Når spørgsmålet er interessant, er det jo, fordi alene muligheden for, at Italien kommer i en sådan situation og kører sin egen finanspolitik, som ministeren siger, at de kan gøre, jo udstiller eurokonstruktionens mangel. Man kan ikke stoppe den.

Kan ministeren bekræfte, at der sådan set ikke er problemer omkring eurostabiliteten, hvis Irland laver sådan noget – de har jo fået en henstilling – eller hvis Finland eller Østrig, de små lande, laver sådan noget? Men når en af de helt store, og bortset fra Tyskland er det jo Frankrig og Italien, bare åbner mulighed for, at det kan ske, så vil finansmarkedet tage sorgerne og bekymringerne på forskud. Og kan det være – det

er også et spørgsmål – årsagen til, at eurokursen er faldet til usle 85 US cent?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo rigtigt, som hr. Frank Dahlgaard siger, at euroen står meget lavt i kurs i forhold til den amerikanske dollar, og jeg går ikke ud fra, at økonomiministeren vil fastholde, at det er på grund af en utrolig stærk amerikansk økonomi, som vi hørte i folkeafstemningskampagnen frem til den 28. september sidste år.

Men når jeg tager ordet, er det for at få økonomiministerens vurdering af, om man i EU-kredsen og her altså blandt eurolandene behandler lande forskelligt. For jeg synes, det ser ud til, at der er en tendens til, at når det er små lande, man falder over, er der ikke så langt fra diskussion til handling, mens der, når det er store lande, er meget længere.

Vi så det med Østrig, der måtte ifalde sanktioner, fordi de ville vælge en regering, hvor Frihedspartiet indgik. Italien ifalder ikke sanktioner, som oplyst på nuværende tidspunkt. Irland fik en henstilling for sin økonomiske politik og blev bedt om at lave finanspolitikken om. Italien, som har bebudet nogle ting med den nye regering, får ikke nogen henstilling, som det ser ud nu. Der går tiden.

Er det ikke et udtryk for, at man behandler små og store lande forskelligt i samarbejdet?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren, om ikke det faktisk bekymrer den danske regering, at de lande, som nu hævder, at de vil indføre euroen pr. 1. januar 2002, er så meget ude af takt, som de faktisk er. Det har den franske statsminister jo også draget den konklusion af, at han nu har foreslået, at der indføres en euroregering, der skal overtage kontrollen med økonomien i de pågældende lande. Den regering vil jo i givet fald blive nødt til at sætte Italien under administration.

Den italienske regering har jo tænkt sig at gennemføre samme fortvivlede manøvre som præsident Bush med at tage alle statens penge og dele dem ud til dem, der har for mange penge i forvejen. Det vil jo ødelægge euroen. Det er ministeren vel enig i. Så det, jeg vil spørge ministeren om, er, om vi i dag ikke bør prise os dybt lykkelige over, at den danske befolkning den 28. september sidste år frelste os fra at blive involveret i det morads, som Berlusconi og andre er på vej til at trække Euroland ind i?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg kan se, at de tre uforfærdede eurovæbnere sidder her foran mig. Det er helt hyggeligt at komme tilbage igen til den diskussion. Ja, undskyld, det var venligt ment.

Til hr. Frank Dahlgaard: Jeg kan ikke det præcise tal med hensyn til den italienske gæld, men den er i størrelsesordenen 100 pct. af deres bruttonationalprodukt. Jeg kan ikke huske, hvor langt de er kommet ned, men det er klart over referencerammen. Derfor er det jo også et krav, der følger af Traktaten, at Italien skal bevæge sig ned imod referencerammen. Men bestemmelsen omkring gældskvoten er jo ikke på samme måde håndfast som størrelsen af underskuddet. Jeg har faktisk ikke tænkt over, at jeg skulle have det tal med, og jeg tror, at det er lidt mindre end 2 pct. Men det kan vi i givet fald vende tilbage til også ved skriftlige spørgsmål, hvis det er nødvendigt.

Der er ikke forskel på behandlingen af landene. Jeg vil godt understrege, og det ved hr. Thulesen Dahl jo også godt, at der er en procedure, der betyder, at man lægger sine stabilitets-, henholdsvis konvergensprogrammer frem til behandling omkring årsskiftet, og de bliver behandlet i Økofinrådet i februar-marts måned. Der kommer henstillinger, anbefalinger, råd, hvad vi nu vil vælge at kalde det, til landene på baggrund af de programmer, de lægger frem. Det behandles i Europaudvalget osv.

Derfor er der selvfølgelig ikke nogen henstillinger eller nogen behandling af en kommende ny italiensk regerings økonomiske politik her i maj-juni 2001. Det kan ikke lade sig gøre.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige: Jeg priser mig ikke lykkelig over nej. Jeg synes stadig væk, at det havde været flot, hvis Danmark havde været med i den fælles valuta, og jeg har stor tillid til, at den fungerer udmærket.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak til ministeren, som dog ikke fik svaret på den anden del af mit spørgsmål, nemlig om ikke det er rigtigt, at der ligger et problem i, at der er en mulighed – som altså nu er en aktuel mulighed – for, at den kommende italienske regering virkelig gennemfører det, som er blevet lovet, nemlig massive skattelettelser og øgede offentlige udgifter og altså med et større underskud og en stigende gæld til følge, som rammer den fælles euroøkonomi, også tyskerne, også franskmændene, også hollænderne. Og hvordan reagerer de?

Er det ikke i virkeligheden meget tænkeligt, at det er hovedforklaringen på, at euroen er faldet så meget, som den er, at der ikke er tillid til systemet? Er situationen ikke præcis, som flere kloge mennesker har sagt det, danske økonomer, at man har sat et euroslib i søen, der ikke er bygget færdigt? Der står 12 kaptajner på kommandobroen, og de kan dreje i forskellig retning, bl.a. en italiensk.

I Danmark er der jo tillid til kronen, fordi man ikke drømmer om, at Fyn begynder at føre sin egen finanspolitik ...

Anden næstformand (Henning Grove):

Ja tak.

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, ministeren får en utrolig stor pædagogisk opgave med at forklare borgerne i Østrig og Irland, at der ikke er forskel i den behandling, de bliver udsat for, i forhold til den behandling, Italien bliver udsat for.

Hvis vi går 1 år tilbage, var der sanktioner over for en østrigsk regering, der var kommet til på baggrund af et demokratisk valg med deltagelse af et parti, som vel i økonomiministerens terminologi vil være at betragte på lige fod med Berlusconi parti. Men der er ikke sanktioner over for Italien.

Når vi taler om økonomisk politik, er det altså en sandhed, at man over for Irland har sagt, at den finanspolitik, de ville føre, var forkert, og at de skulle lave den om.

Når man nu ikke har fået alle procedurerne gennemført endnu, må vi spørge økonomiministeren: Hvad vil konsekvensen så være, hvis de valglofter, den nye regeringschef i Italien er kommet med, bliver ført ud i livet? Hvad vil konsekvensen fra eurolandenes side så skulle være, for at tilliden til euroen kan være til stede?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig, når jeg siger, at der er blevet valgt en populistisk regering i Italien, som har fremlagt en stor mængde løfter om alle mulige ting, der skal gøres bedre, samtidig med at man fjerner en meget stor del af statens indtægter. Det kan naturligvis ikke lade sig gøre. Det går jeg ud fra at ministeren og jeg er enige om.

Hvad vil konsekvensen så blive? Ja, konsekvensen vil blive, at euroen vil falde og falde, fordi Italien er så stort et land, at en sådan poli-

tik fra italiensk side vil fjerne den sidste rest af tillid, der måtte være tilbage til euroen. Det går jeg også ud fra at ministeren er enig i.

Men så er spørgsmålet, hvad konklusionen er på den lære, som vi kan se rulle sig ud foran os. Der synes jeg ikke, ministeren var så klar i mælet. Er konklusionen så, at man bliver nødt til at indføre den økonomiske regering i Euroland, som den franske statsminister har bebudet? Eller er konklusionen, at euroen må udsættes eller lade være med at blive indført?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg skal skynde mig at sige, euroen er indført. Den er her. Valutaerne er låst fast. Vi taler om kursen på euroen. Det må betyde, at der er en euro.

Til hr. Frank Dahlgaard: Jeg fik ikke svaret, og jeg beklager, men det er ikke altid nemt at nå det hele.

Markederne reagerede jo ikke negativt over for euroen efter valget i Italien. Vi kan jo se på kursudviklingen, hvad der skete dengang. Så der er ikke umiddelbart en reaktion derfra.

Så spørger hr. Frank Dahlgaard, og hr. Keld Albrechtsen er inde på det samme: Er der en forkert konstruktion i eurokonstruktionen? Det var det, jeg svarede hurtigt på. Det mener jeg ikke der er.

Der er et regelsæt, landene har forpligtet sig på, dels via Traktaten og dels via stabilitets- og vækstpagten. Det står jo tilbage for os – undskyld, at jeg brugte den formulering – altså tilhængere, modstandere at se, hvad fremtiden bringer. Jeg mener, at den konstruktion, der er der, holder. Men det får vi se. Ingen kan jo på bedre vis garantere den. Men det er min opfattelse efter de forhandlinger og det samarbejde, der har været indtil nu, at det vil virke. Det er også min opfattelse, at man vil behandle landene ens.

Jeg synes ikke, at det er rimeligt at tage Østrigsanktionen med ind i den her sammenhæng. Det var ikke et EU-anliggende. Det var ikke noget, der blev behandlet i EU's institutioner, organer. Siden Østrigsanktionen har der været Nicetraktatforhandlinger, hvor der er kommet et sæt spilleregler på det her område, som jeg tror alle regeringer har taget til sig.

Vi må også afvente at se stabilitetsprogrambehandlingen til næste år fra den nye italienske regering, før vi kan tage den her diskussion op: Hvem fik ret? Men jeg tror, det er mig, der får ret. Jeg tror, der sker noget, når man får ansvar,

kommer i regering. Det har historien vist så mange gange før.

Frank Dahlgaard (UP):

Jo tak, men historien har vel også vist, at hvis man ikke har ansvaret for nogle ting, så handler man ansvarslost. Og er det ikke lige præcis situationen? Ansvar er taget fra de italienske myndigheder og de tyske og de franske og lagt over til fælles euromyndigheder. Derfor kan man nu i Italien føre en uansvarlig finanspolitik, for resultaterne bliver bredt ud på hele euro-området til tyskernes og hollændernes og franskmændenes raseri. De kan ikke gøre noget. Er det ikke situationen?

Ministeren siger, at der ikke var nogen negativ reaktion i euromarkedet som følge af det italienske valg. Nej, men meningsmålingerne havde jo måneder i forvejen vist, at Berlusconi stod til en kanon valgsejr, hvad han også fik, og eurokursen har jo været på nedtur i de sidste måneder. Har det ikke sandsynligvis en sammenhæng med, at meningsmålingerne har vist, at det gik i den retning, og at der nu er mulighed for en uansvarlig italiensk finanspolitik, som euromyndighederne ikke kan gøre noget over for?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Ansvar er netop ikke taget fra Tyskland, Frankrig og Italien via euroen. Ansvar er for at føre en sund finanspolitik, økonomisk politik, i de store lande såvel som i de små ligger hos landenes regeringer.

Hvis Italien eller et andet stort land fører en uansvarlig finanspolitik, som vil belaste euroen, som hr. Frank Dahlgaard beskriver det, så belaster det jo også det samme land. Man kan ikke bare handle, uden at det også har konsekvenser over for en selv, og ansvaret er netop ikke taget fra de lande.

Endelig omkring meningsmålingerne og hvad markedet havde forventet: Vi gør opmærksom på, at eurokursen har bevæget sig både op og ned i den periode, hvor der har været valgkamp i Italien. Og eurokursen har været højere i forhold til dollaren inden for de sidste uger, end den er i dag.

Jeg har ikke kunnet konstatere på markedet – men jeg vil gerne undersøge det – at der er en eller anden sammenhæng mellem den italienske valgkamp og valget og euroens kurs. Men jeg har ikke kunnet få øje på det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2855

3) Til økonomiministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Kan ministeren bekræfte, at tysk og fransk erhvervsliv vil benytte overgangen til euro-økonomi pr. 1. januar 2002 til at hæve priserne ekstraordinært med mere inflation og fald i reallønnen til følge?«

Skriftlig begrundelse

Flere aviser har den forløbne uge skrevet om meget store prisstigninger i forbindelse med overgang fra nationale penge til fælles europen-ge den 1. januar 2002 i eurolandene.

Frank Dahlgaard (UP):

Baggrunden er jo egentlig, at det, man kunne forvente, er, at når man skal gå over til sedler og mønter i euro – og det skal man jo i de 12 eurolande den 1. januar, altså om 6-7 måneder – benytter erhvervslivet lejligheden til at tage et prishop. Det bliver svært at gennemskue for forbrugerne, om det nu er de rigtige priser, når det pludselig er i euro i stedet for i franc, lire og D-mark.

Og kan ministeren bekræfte det, de store europæiske aviser skriver om, at der er planer om at tage gevaldige prishop i de forskellige eurolande?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg må indrømme, at jeg ikke følger med i de store internationale aviser på det niveau, og i hvert fald har jeg ikke set, at man skriver om, at man vil gøre det. Jeg vil ikke afvise, at nogen skriver om risikoen eller problemstillingen som sådan, men jeg kan ikke bekræfte, at der er den type planer.

Derimod kan jeg fortælle, at både ministre, altså eurolandenes ministre, og Kommissionen og ECB nøje drøfter, hvordan overgangen til, at vi får den konkrete mønt og seddel på gaden ved årsskiftet, skal være.

Jeg kan oplyse, at der er meget store bestræbelser på at have dobbelte prismærkninger i hele efteråret, før den konkrete mønt og efter at mønten er kommet. Og den bedste garanti imod den type manøvre, som hr. Frank Dahlgaard

spørger til, er jo, at der er en fri konkurrence. Dobbelt prismærkning i sig selv er jo et meget godt middel til at følge udviklingen i, hvordan priserne forandrer sig eller ikke forandrer sig.

Frank Dahlgaard (UP):

Ja, det troede jeg jo også med hensyn til dobbelt prismærkning, at når man i tyske, franske, italienske, hollandske butikker ikke alene har priserne i D-mark og franc og lire og gylden, men også i euro, så er tingene sikret. Men så viser det sig – og det skriver aviserne jo om, også de danske dagblade, f.eks. Børsen den 10. maj i år – at de priser, man har i D-mark og i euro, ikke er den officielle omregningskurs.

Prisen i euro, som allerede er angivet i dag i butikkerne og på bonerne, når man har købt ind, er en kurs, som indebærer et prishop på mellem 5 pct. og 30 pct. i de forskellige butikker.

Det må ministeren da være bekendt med, også at man har sat alarmsystemet ind i Euro-land for at undgå dette kæmpe prishop, der er udsigt til med en inflationsbølge i eurolandene, som vi i Danmark heldigvis undgår, fordi vi har fastholdt vores egen valuta.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg husker jo godt, hvordan ministeren under folkeafstemningsdebatten meget letsindigt påstod, at der ikke ville blive noget prishop. Nu viser det sig, at det jo nok desværre er realiteten.

Men jeg vil godt bede ministeren besvare, om den danske regering vil undersøge, hvad det prishop kommer til at koste de danske forbrugere, for det vil jo også ramme importvarer til Danmark.

Så nævner ministeren det problem med det kaos, der kan opstå i forbindelse med omvekslingen. Der vil komme til at mangle penge bl.a. i Østeuropa. Har vi kroner nok til at kunne forsyne de lande med valuta, som f.eks. har haft D-mark, og som så skal have dem omvekslet til euro, hvor der ikke er euro til dem, og så vil de jo formentlig gerne have kroner? Har vi kroner nok, til at vi kan klare den opgave?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Til hr. Frank Dahlgaard: Jeg kan jo ikke afvise, at der er i en virksomhed i X-land, der prøver det, som hr. Frank Dahlgaard beskriver; så meget styr har jeg altså ikke på Europa, indrømmet. Men jeg er ret overbevist om – og det er i hvert fald det, relevante ministre og centralbankchefer taler om – at med den informationskampagne,

som sættes i gang i efteråret i forbindelse med overgangen til den fysiske mønt og seddel, er der meget stor opmærksomhed omkring den problemstilling. Jeg tror, det bare er umuligt at forestille sig, at alle virksomheder i de store lande Frankrig, Tyskland og Italien skulle enes om at hæve priserne, så konkurrencen altså ikke længere fungerer. Det vil i virkeligheden være et større problem i et lille land som Danmark.

Så jeg har ikke nogen som helst opfattelse af, at det bliver et generelt problem. Der er meget stor politisk, faglig opmærksomhed omkring det, der gøres en indsats for dobbelt prismærkning, som vil være meget effektivt igennem efteråret og på den anden side af nytår. Og det er ikke min opfattelse, at der vil komme et prishop i Danmark på baggrund af overgangen til den fysiske euro.

Så kan jeg beklage, at det ser ud, som om Danmark, de danske borgere, betaler 30 mia. kr. mere for dagligvarer, end de behøvede at gøre, uden at vi overhovedet er med i euroen. Der vil jeg tro, hvis vi var med i euroen, at vi ville få bedre konkurrence. Det stiller jeg gerne op til andre spørgsmål om.

Til hr. Keld Albrechtsen, lynende hurtigt: Vi har kroner nok til at klare de opgaver, vi skal klare.

Frank Dahlgaard (UP):

Ministeren kommenterede ikke oplysningen om, at den dobbelte prismærkning i D-mark og euro, franske franc og euro ikke bruger den officielle omregningskurs, men at man faktisk allerede nu har sat priserne op i euro. Så kører man videre med de europriiser, men de er allerede nu kunstigt høje, og det giver et prishop. At konkurrencen efterhånden vil få det til at dæmpe sig, er vel en anden sag.

Kan det være en forklaring på, at det kniber med at få renten ned i Euroland, at man er så bange for overgangen til fysiske mønter og sedler i euro og det prishop og den inflationsbølge, det giver, med udhuling af euroens værdi og pengenes værdi i Euroland, at man holder renten oppe til skade for produktion og beskæftigelse og dermed også er med til at holde arbejdsløsheden oppe i Euroland?

Er ministeren bekendt med, at de to største finske aviser allerede nu har bebudet, at de kommer til at koste 6 euro, det er en stigning i prisen på 20 pct.?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Så vidt kan jeg svare ganske kort: Det er de pågældende landes regeringer og myndigheder i det hele taget, der har ansvaret for den overgangsordning og den informationskampagne og det arbejde, der foregår i de lande.

Jeg synes ikke, at man kan stille den danske regering til ansvar for, hvordan de løser den opgave i de andre lande. Jeg havde den opfattelse, at hvis jeg blandede mig i den slags ting, ville hr. Frank Dahlgaard synes, det var utidig indblanding. Så jeg overlader det helt til de nationale regeringer at løse opgaven. Sådan er dét.

Det har intet at gøre med renten. Og hvis det er ECB's rentepolitik, hr. Frank Dahlgaard hentyder til, så har hele den diskussion, der ligger bag hr. Frank Dahlgaards spørgsmål, intet med renteutviklingen i ECB at gøre. ECB kigger på den inflationsudvikling, der er, og tager stilling på deres møder. Og ledigheden holdes ikke kunstigt oppe, ledigheden er faldende i euro-området.

Frank Dahlgaard (UP):

Jo, ledigheden er faldende, dog ikke så meget mere, men den kunne da være faldet meget mere, hvis man havde sat renten ned, som de har gjort i Amerika og andre steder, i England og Sverige, men som man ikke har gjort i Euroland.

Jeg vil spørge her til sidst: Vil ministeren ikke erkende, at det var meget godt, at vi fastholdt vores egen valuta og ikke står med de problemer, de andre nu skal rode med med et stort inflationshop om 6 måneder foran sig, og vil ministeren tage afstand fra de tidligere udtalelser om, at euroen er en fantastisk succes?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Nej. Renten i USA og i England og Sverige, som hr. Frank Dahlgaard henviser til, har ikke noget at gøre med den rentepolitik, som ECB fører. ECB og USA fører ikke den samme type rentepolitik, og ECB's rentepolitik er i virkeligheden meget klar, og den følger de udmærket. I øvrigt skal jeg ikke kommentere på ECB, desværre, for jeg kunne ikke drømme om at ændre mine synspunkter, medmindre jeg blev overbevist af noget andet, men jeg er ikke overbevist om, at det var et godt valg, at Danmark holdt sig ude af euroen.

Jeg mener, det giver tab for os, færre muligheder, og jeg er ked af, at Danmark ikke solidarisk ville tage del i den udfordring.

Jeg ser ikke problemer som noget, man skal være ked af. Jeg ser i virkeligheden de opgaver foran os, som globalisering og mange andre ting giver os, som en udfordring, der er positiv at tage fat i, nøjagtig som det var positivt for 100 år siden at skabe andelsbevægelsen.

Jeg kan ikke se, at forandringer i sig selv er noget negativt. Det er positivt, at vi i et demokrati kan løse udfordringer også i fællesskab internationalt, så jeg er ikke ked af det, hr. Frank Dahlggaard kalder problemer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2859

4) Til miljø- og energiministeren af:

Søren Kolstrup (EL):

»Hvad kan ministeren oplyse om status for regeringens bestræbelser på at forhindre brugen af pesticider i private haver?«

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Som spørgeren ved, har jeg i flere år kæmpet for et totalforbud mod anvendelse af sprøjtegifte eller sprøjtemidler i private haver, men er ikke kommet igennem med det. Desværre har EU et regelsæt, der har forhindret dette.

Derfor har jeg, som jeg meddelte det i marts måned, bedt Miljøstyrelsen om at lave en strategi. Den er færdig som lovet. Vi har overholdt tidsfristen. Den vil nu gå ud til høring. Der lægges op til stramning af lovgivningen og af instrukser. Det, strategien kort sagt går ud på, er naturligvis at sørge for, at det i praksis bliver umuligt eller næsten umuligt for private at få sprøjtemidler til private haver.

En ting er, at vi har et problem dér, hvor der er en eller anden erhvervsmæssig begrundelse, men når det drejer sig om private haver, sportspladser osv., bør vi begrænse det til et absolut minimum.

Så jeg har gjort alt det, jeg har lovet, og det har virkelig været en sag, vi har kæmpet for.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg takker for svaret. Men jeg må jo også konstatere, at ministeren tændte et vældigt håb hos mig den 21. marts, hvor ministeren sagde, at kort efter påske og inden den her samling var overstået, ville den her sag være på plads. Jeg har jo endnu ikke set et stykke papir. Og jeg ved så ikke, om jeg kan få det udspil, ministeren har,

overbragt her i dag, for så kan vi måske i det mindste nå at se det.

Men så lyder mit næste spørgsmål: Hvornår forestiller ministeren sig så, at vi kan afslutte den her sag og få den fuldbyrdet, så vi undgår sprøjtning i haverne?

Jørn Jespersen (SF):

To ting: Det ene spørgsmål er, om ministeren i dag vil give Folketinget tilsagn om i den kommende samling at fremsætte et forslag om forbud mod brug af sprøjtemidler i private haver m.v. efter svensk model.

Det andet spørgsmål drejer sig om den utilsigtede belastning med sprøjtemidler, som findes i mange private haver, fordi de bliver brugt i landbrug, der støder tæt op til de private haver. Der har landbruget jo forpligtet sig til i Bicheludvalget at komme med en løsning på det problem.

Der er kommet et udspil, der imidlertid ikke ændrer ret meget ved den nuværende praksis, og det betyder, at haveejere, der ikke selv bruger sprøjtemidler, ufrivilligt får det ind over havehækken, fordi landmanden på marken ved siden af bruger det.

Vil ministeren være med til at kigge på de regler og sikre, at de lever op til det, der var intentionen i Bichel-udvalget?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg lovede, at det skulle være færdigt inden sommerferien. Det er færdigt. Jeg fik et oplæg fra Miljøstyrelsen allerede i begyndelsen af denne måned, og det skal jeg nok give en kopi af til hr. Søren Kolstrup. Det vil nu blive udsendt som retningslinjer, og der vil blive tale om en normal høringsprocedure. Jeg tror, vi har fuldstændig fælles holdning til det her spørgsmål.

Til hr. Jørn Jespersen kan jeg sige, at oplægget følger de hovedlinjer, som mig bekendt også er gældende i den svenske ordning, nemlig et forslag til lov om ændring af kemikalieloven, så der bliver hjemmel til at fastsætte regler om begrænsning af salgssteder og hjemmel til at kunne stille krav om, at sprøjtemidler kun må sælges til personer, der har fået en relevant sprøjteføreruddannelse. Og så mange sprøjteføreruddannede haveejere har vi ikke i Danmark. Så det tror jeg vil være en effektiv begrænsning.

Jeg vil også meget gerne se på, om de regler, som jeg er glad for at man har fået fra landbrugets side, er effektive, når det drejer sig om utilsigtet pesticidforurening af haver og sportsplad-

ser osv. Der skal vi se på det. Det er urimeligt, at man skal påføres en sådan belastning.

Må jeg så endelig sige, at kommunerne jo er gået meget stærkt ind i denne her sag, og vi støtter hundrede procent op bag den kampagne, en lang række kommuner har sat i gang, ligesom vi støtter den kampagne, vandværkerne også har lavet på det her område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2856

5) Til indenrigsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»Hvad kan ministeren oplyse om grundlaget for Tjekkiets beslutning om at give opholdstilladelse til en større gruppe tjetjenske flygtninge, og er ministeren enig i folketingsmedlem Per Stig Møllers bemærkning under Tjetjeniensdebatten i Folketinget den 17. maj om, at »tjetjenere er berettigede til at få asyl i Danmark (...), hvis de er politisk forfulgte, og det er man, hvis man har støttet Mashkadovs regering?«

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Spørgsmålet går på, hvad jeg kan oplyse om grundlaget for Tjekkiets beslutning om at give opholdstilladelse til en større gruppe tjetjenske flygtninge, og det går også på, om jeg er enig i folketingsmedlem hr. Per Stig Møllers bemærkning under Tjetjeniensdebatten i Folketinget den 17. maj om, at »tjetjenere er berettiget til at få asyl i Danmark (...), hvis de er politisk forfulgte, og det er man, hvis man har støttet Mashkadovs regering«.

Når det drejer sig om Tjekkiets beslutning om at give opholdstilladelse til en større gruppe tjetjenske flygtninge, er det nogle oplysninger, som ikke er umiddelbart tilgængelige, og hvor Udlændingestyrelsen er i gang med at få tilvejebragt den viden, som jeg så senere vil sørge for, at spørgeren bliver gjort bekendt med.

Når det drejer sig om den anden del af spørgsmålet, nemlig spørgsmålet om hr. Per Stig Møllers udtalelse under debatten her i Folketingssalen den 17. maj, så er det jo sådan, at jeg ikke kan gå ind i en konkret vurdering af, hvorvidt nogle bestemte omstændigheder kan give asyl eller ej.

Det er sådan set fuldstændig i overensstemmelse med det, som hr. Per Stig Møller også sagde under debatten, hvor han sagde, at det selv-

følgelig ikke er en politisk afgørelse, vi kan træffe her i Folketingssalen, men det er en konkret vurdering, som bliver truffet af de pågældende myndigheder.

Det er jo sådan, at Folketinget vedtager en lov, der lægger nogle generelle rammer for, hvilke mennesker der kan få opholdstilladelse på grund af asylbestemmelserne; og vurderingen af, om man lever op til de bestemmelser i lovgivningen, ligger i henholdsvis Udlændingestyrelsen og i Flygtningenævnet. Det er dem, der træffer de konkrete afgørelser i henhold til de regler, vi har bestemt her i Folketinget. Men om det enkelte konkrete menneske lever op til de betingelser i lovgivningen eller ej, er jo ikke noget, vi hverken kan eller må blande os i her i Folketinget.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt sige tak til ministeren, dels for løftet om at få oplysningerne om Tjekki og dels for denne her lektion i elementær asyllovgivning. Den kendte jeg nu godt på forhånd, men jeg takker ministeren for, at jeg fik den repeteret.

Nu er det jo sådan set heller ikke det, spørgsmålet går ud på. Der ligger jo ikke i spørgsmålet noget ønske om, at der skal tages konkret stilling til asylsagsansøgninger her i Folketinget.

Det handler om en generel politisk vurdering af situationen i Tjetjenien, og hvordan asylmyndighederne ser på den generelle politiske situation i Tjetjenien som grundlag for at træffe de konkrete afgørelser, som selvfølgelig er konkrete, og som vi ikke skal blande os i.

Så kunne ministeren ikke tage og svare på det spørgsmål, som er stillet?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Hvis jeg begyndte at komme med en vurdering af, hvorvidt man, hvis man havde støttet en bestemt politisk bevægelse og var underlagt bestemte omstændigheder i et bestemt land, var berettiget til asyl, ville det jo være at blande mig; det at sige, at det antal mennesker, der kommer fra det land, vil være berettiget til asyl, hvis de er underlagt de og de omstændigheder, vil være at blande mig i den konkrete sags behandling. Og det hverken kan eller må jeg.

Søren Søndergaard (EL):

Skal det så forstås på den måde, at regeringen overhovedet ikke har nogen holdning til, hvad der foregår i Tjetjenien? Overhovedet ikke har

nogen holdning til, om der foregår forfølgelser eller ej?

Nu har ministeren jo været optaget i går og i nat med forskellige stramminger af udlændinge-loven, så hun har muligvis ikke haft tid til at læse den nyeste rapport fra Amnesty International, hvor den forfølgelse jo beskrives og dokumenteres.

Det, jeg bare beder ministeren om, er at gøre klart, om regeringen mener, at der finder en forfølgelse af oppositionelle sted i Tjetjenien, som man selvfølgelig skal vurdere, når man tager stilling til konkrete asylansøgere. Eller om regeringen synes, at alt er i orden i Tjetjenien, og at det bare er helt skønt.

Når jeg spørger, er det selvfølgelig, fordi det har været umuligt at få oplyst, om der er folk fra Tjetjenien, der får asyl i Danmark. Kunne ministeren f.eks. oplyse, om der er folk fra Tjetjenien, der får asyl, og hvor mange der f.eks. har søgt?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan oplyse spørgeren om, at det, han faktisk spørger om, er, hvorvidt man er berettiget til asyl, og ikke om, i hvilket omfang man er forfulgt i et bestemt land. Det, det jo drejer sig om her, er, om de vilkår, der er, giver anledning til at få asyl, og jeg hverken kan eller må jeg udtale mig om, hvad det er for konkrete vilkår i et bestemt land, der kan give asyl.

Og hvad angår regeringens holdning til Tjetjenien, var der jo en stor debat med en forespørgsel til udenrigsministeren i Folketinget den 17. maj.

Søren Søndergaard (EL):

I modsætning til hr. Per Stig Møller, som godt kan finde ud af at sende et klart politisk signal, der ikke omhandler den enkelte asylsagsbehandling, men som omhandler en vurdering af situationen i Tjetjenien, kan ministeren altså ikke finde ud af det. Det er jo så beklageligt.

Men kunne ministeren så komme nærmere ind på det andet spørgsmål: Hvor mange fra Tjetjenien har søgt asyl i Danmark, og hvor mange har rent faktisk fået asyl? Eller er det sådan, at ministeriets og Udlændingestyrelsens interesse for det her område i virkeligheden er så lille, at man overhovedet ikke har udskilt, hvilke tjetjenere som har søgt asyl?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Nu indgår det jo ikke i det spørgsmål, der blev stillet, så jeg vil opfordre spørgeren til at stille

det konkrete spørgsmål, han nu stiller her salen, sådan at han kan få et så præcist svar som muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2857

6) Til indenrigsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvad der er sket med den østslavonske asylansøger Milenko Macura og de iranske asylansøgere Ashkan Panjehe-ighalehei, Mohammad Jawad Nikjo og Saiedreza Sirousi, efter at de danske myndigheder tvangsreturnerede dem til deres hjemland med begrundelser om, at de ikke var i risiko for personlig forfølgelse dér, og hvad har ministeren nu tænkt sig at gøre?«

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Spørgsmålet drejer sig om, hvad der er sket med en gruppe konkrete, navngivne asylansøgere, der er blevet tilbagesendt til deres lande.

Det er ikke muligt at besvare spørgsmålet inden for de rammer, der gælder for spørgsmål stillet i henhold til Folketingets forretningsordens § 20, idet besvarelsen ville indeholde fortrolige oplysninger af personfølsom karakter.

Jeg kan derfor i stedet for tilbyde at oversende en fortrolig redegørelse herom til Folketingets Retsudvalg, hvis spørgeren ønsker det.

Søren Søndergaard (EL):

Ja, det vil jeg selvfølgelig takke for.

Jeg kan bare ikke forstå, hvad det er, der har ændret sig i Folketingets forretningsorden, siden ministeren, og det er både den nuværende og den tidligere minister, svarede på de her spørgsmål i Folketingssalen. Den nuværende indenrigsminister svarede jo på det her spørgsmål, spørgsmål nr. S 1587, i folketingsåret 1999-2000 og lovede at vende tilbage til sagen, og det har ministeren ikke gjort.

Så hvis ikke ministeren kan give oplysninger om, hvordan det går med konkrete personer, som man har udvist fra Danmark med den begrundelse, at de ikke var i fare, når de kom tilbage til deres hjemland, og siden har de så siddet fængslet eller er forsvundet, så må ministeren jo oplyse, hvad det er, der har ændret sig, siden ministeren svarede sidste gang i Folketinget.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg må henholde mig til det svar, jeg allerede har givet.

Søren Søndergaard (EL):

Så må jeg spørge: Er det noget, der kun gælder for Folketingets § 20-spørgsmål, altså spørgetiden, for så kan vi da diskutere det under afslutningsdebatten i morgen?

Jeg synes jo, at det er meget interessant, at der løbende kommer sager op om, hvordan jøder i førkrigstiden blev sendt tilbage til de nazistiske udryddelseslejre, og at det vækker stor forargelse. Men når det handler om, at vi i dag – ikke for 50 år siden, men i dag – sender folk tilbage, der enten bliver fængslet eller forsvinder, når de kommer tilbage til deres lande, er det åbenbart ikke noget, man kan diskutere.

Skal det forstås på den måde, at ministeren hellere vil diskutere det i forbindelse med afslutningsdebatten i morgen, eller er det også dér forbudt at diskutere det her spørgsmål?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2858

7) Til indenrigsministeren af:

Jette Gottlieb (EL):

»Vil ministeren beklage, at hun den 12. februar i år gav Folketinget fejlagtige og overdrevne oplysninger om antallet af asylansøgere, som i år 2000 blev sigtet for overtrædelse af straffeloven og særlovgivning?»

Jette Gottlieb (EL):

Jeg kan se to grunde til at diskutere kriminelle asylsøgere. Den ene er den reelle, nemlig hvad gør vi ved problemerne. Den anden er myterne om problemernes omfang. Og det er den sidste grund, der er anledning til det her spørgsmål.

For hvordan skal det være muligt at føre en saglig og brugbar debat her i Tinget for slet ikke at tale om en debat rundt om i landet, når ministeren giver overdrevne og urigtige oplysninger til Folketinget om omfanget af sigtede kriminelle asylansøgere, sådan som det skete i svaret på S 1426 i januar i år?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Det, det drejer sig om i den skriftlige besvarelse, fru Jette Gottlieb henviser til, er en oplysning fra Rigspolitiet om antallet af asylansøgere, der er

sigtet for overtrædelse af straffeloven og særlovgivningen. Det tal for det samlede antal sigtede asylansøgere, der blev oplyst fra Rigspolitiet på det tidspunkt, var 2.393. Det, der så senere er sket, som bl.a. er det tal, der fremgår af lovforslaget om de kriminelle asylansøgere, er, at det samlede tal for år 2000 er 1.829.

Rigspolitiet har nemlig siden oplyst, at det fra midten af februar 2001 har været teknisk muligt at udarbejde mere retvisende statistikker over antallet af asylansøgere, der sigtes for kriminalitet. Det har betydet en korrektion af statistikken for 2000, sådan at en person, som sigtes for overtrædelse af straffeloven eller særlovgivning, ikke tæller med i statistikken flere gange. Og det, der altså er tilfældet i tallet på 2.393, er, at der er et antal, der har været talt med to gange i Rigspolitiets statistik, og det er det, der nu gør, at det retmæssige tal, vi nu har modtaget fra Rigspolitiet, er på 1.829.

Jette Gottlieb (EL):

Det vil sige, at nu forstår vi så, at det rigtige tal er 1.829. Men så vil jeg da gerne spørge ministeren, hvor længe hun har været klar over, at det, der blev svaret i januar, var fejlagtigt.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg fik ikke helt ministerens besvarelse på det spørgsmål, som fru Jette Gottlieb stillede.

Erkender ministeren, at det var fejlagtige oplysninger, der blev givet, og er det sådan, at ministeren så undskylder, at hun har givet fejlagtige oplysninger over for Folketinget?

Hele den lange redegørelse var jo sådan set interessant, men det korte af det lange er jo, at ministeren har overdrevet antallet af kriminelle asylansøgere, som er stort nok – helt enig – med mindst 400. Vi må vel få en eller anden erkendelse af og en eller anden undskyldning for, at det altså var forkert. Eller skal det bare være muligt at fylde Folketinget med urigtige oplysninger, som så bliver gentaget rundt omkring i polemikker og bliver gentaget i læserbreve, selv om de er forkerte?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Ja, jeg har som sagt videregivet nogle oplysninger fra Rigspolitiet, som opgør antallet af sigtede asylansøgere, og det tal, der senere er givet af Rigspolitiet, efter at de teknisk har ændret deres statistikker, fremgår af lovforslag nr. L 191. Det er jo sådan, at det er en statistik, vi får fra Rigspolitiet, og de har så senere ændret den måde,

de opgør det på, sådan at det samlede tal nu er opgjort til 1.829.

Jeg får de tal fra Rigspolitiet. Dem videregiver jeg, og det vil jeg selvfølgelig også blive ved med at gøre.

Jette Gottlieb (EL):

Hvis det rigtige tal er det, vi nu får, nemlig 1.829, så kan vi se, at Rigspolitichefen åbenbart er i stand til at opgive tallet med tilbagevirkende kraft. Derfor vil jeg gerne gentage mit spørgsmål om, hvor længe ministeren har vidst, at det første tal, der blev opgivet, var fejlagtigt.

Og for det andet: Er der andre områder, hvor statistikken har været fejlagtig på grund af opgørelsesmetoden, som ministeren har kendskab til? Er der andre områder, hvor man på den måde kan få vildledende oplysninger?

Søren Søndergaard (EL):

Der er jo altid en grund til, at en minister giver forkerte oplysninger til Folketinget, og som oftest er det vel, at ministeren har fået forkerte oplysninger i sine hænder enten fra embedsapparatet eller fra andre steder. Men det er jo sådan set ikke nogen undskyldning for noget som helst.

Ministeren har over for Folketinget givet misvisende oplysninger, oplysninger, der er forkerte, der ikke er rigtige, og som man har påhæftet en bestemt gruppe, som der i øvrigt kører en hetz imod, hvilket ministeren også deltager i.

Og så sker der det, at da det bliver klart, at de oplysninger, som ministeren har givet Folketinget, er forkerte, så beder vi bare stille og roligt om, at ministeren beklager, at hun har givet forkerte oplysninger til Folketinget. Det er det, jeg beder ministeren om at gøre igen. Kan vi få en beklagelse af, at ministeren har givet forkerte oplysninger til Folketinget, eller kan vi ikke?

Keld Albrechtsen (EL):

Den beskrivelse, ministeren kommer med med hensyn til opgørelsesmetoden hos politiet, efterlader jo det indtryk, at man i et stykke tid har været klar over, at der var problemer. Dem har man så åbenbart været ved at rette. Alligevel kommer man med et tal til ministeren, som man – sådan må man tolke ministerens svar – godt var klar over hvilede på et ikke retvisende statistisk grundlag. Det må man jo formentlig have vidst, allerede da man gav ministeren det forkerte tal.

Derfor vil jeg ud over den beklagelse, som hr. Søndergaard var inde på, godt spørge ministeren, om vi ikke kan få en redegørelse for, hvorfor politiet fremkommer med det forkerte tal i en situation, hvor de formentlig har været klar over, at det meget vel kunne vise sig at være helt forkert. Men det gjorde man måske ministeren opmærksom på på det tidspunkt. Her er tale om et tal, der sandsynligvis er forkert.

Vil ministeren godt give os en redegørelse for det forløb? For jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at når der kommer en situation, hvor Folketinget får forkerte oplysninger, så skal det undersøges til bunds, hvordan det kunne gå til.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

For at kunne vurdere karakteren af denne såkaldt enorme fejloplysning, der skulle være tilgæet Folketinget, har jeg lyst til at stille et enkelt spørgsmål.

Det er, om det første tal, Folketinget får oplyst tidligere på året på to tusinde tre hundrede og nogle, er udtryk for et antal sigtelser, for et antal overtrædelser af lovgivningen, og at det andet tal, man så når frem til, som vi får oplyst til 1.829, er udtryk for, at man nu finder ud af, hvor mange personer der rent faktisk har begået overtrædelser, hvoraf nogle jo så har begået overtrædelser flere gange. Hvis det er det, der er tale om, så kan man jo godt sige, at de to tusinde tre hundrede og nogle, som er den første oplysning, faktisk er et retvisende tal i forhold til, hvor mange overtrædelser der rent faktisk er sket.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Når det drejer sig om tallene fra Rigspolitiet, synes jeg, at det er en glimrende idé, hr. Keld Albrechtsen kommer med, at jeg beder Rigspolitiet om at komme med en redegørelse for forløbet omkring de her tal.

Jette Gottlieb (EL):

Jo, men så er der jo kun tilbage at svare på mit spørgsmål om, hvor længe ministeren har været bekendt med, at hun faktisk havde givet nogle tal videre, som ikke var korrekte, og om ministeren havde tænkt sig at meddele Folketinget, at hun var klar over det.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil sådan set gerne have svar på mit spørgsmål for at vide, om jeg har forstået oplysninger-

ne her korrekt. At det første tal, der bliver oplyst, som er lidt større end det andet, er udtryk for, at der er nogle personer, som har begået flere overtrædelser og af den grund jo har flere sigtelser. Og at det første tal, vi får oplyst, er udtryk for et antal sigtelser, hvor der selvfølgelig kan være en asylsøger, der har begået flere lovovertrædelser og derfor er talt med flere gange.

Det er der ikke noget mærkeligt i, og det er sådan set det, jeg gerne vil have oplyst, om det er korrekt forstået, at det er sådan, tallene skal høres.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 223: Forslag til lov om ændring af lov om dronning Margrethe den Andens civilliste, lov om årpenge for kronprins Frederik, lov om årpenge for prins Joachim og lov om årpenge til medlemmer af det kongelige hus samt om ophævelse af lov om årpenge for dronning Ingrid og lov om udredelse af pensioner ved tronskifte. (Ændring af ydelsernes grundbeløb og reguleringsordninger m.v.).

Af statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen). (Fremsat 18/4 2001. Første behandling 4/5 2001. Betænkning 17/5 2001).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen. Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Politisk-Økonomisk Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 226: Forslag til lov om ændring af lov om fremskaffelse og anvendelse af humant blod og blodprodukter til lægemiddelformål m.v. Af sundhedsministeren (Arne Rolighed). (Fremsat 25/4 2001. Første behandling 7/5 2001. Betænkning 16/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 235: Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Ændring af medicintilskudsregler). Af sundhedsministeren (Arne Rolighed). (Fremsat 3/5 2001. Første behandling 10/5 2001. Betænkning 16/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.